

عنوان مقاله:

محاسن و معایب سازماندهی محتوای برنامه ی درسی با رویکرد تلفیقی

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی پژوهش های نوین در حوزه علوم تربیتی و روانشناسی و مطالعات اجتماعی ایران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

محمدامین رحیمی - دانشجوی کارشناسی پیوسته رشته ی علوم تربیتی آموزش ابتدایی دانشگاه فرهنگیان شریعتی ساری

فرشاد حبیبی - دانشجوی کارشناسی پیوسته رشته ی راهنمایی و مشاوره دانشگاه فرهنگیان شهید رجایی بابل

مهدی حسین زاده - دانشجوی کارشناسی پیوسته رشته ی علوم تربیتی آموزش ابتدایی دانشگاه فرهنگیان شریعتی ساری

احسان حیاتی - دانشجوی کارشناسی پیوسته رشته ی علوم تربیتی آموزش ابتدایی دانشگاه فرهنگیان ساری

خلاصه مقاله:

در فرایند برنامه ریزی درسی، سازمان و ساختار محتوای دروس و چگونگی سازماندهی و تنظیم و توالی علمی مطالب و موضوعات درسی در قالب رشته ها و مواد درسی مختلف از اهمیت خاصی برخوردار است و مهمترین نقش را در میزان کارایی برنامه درسی اجرا شده ایفا می کند. لذا بررسی وضعیت فعلی شیوه های سازماندهی مواد و محتوای درسی در نظام آموزشی ایران نشان دهنده این واقعیت است که به رغم نقش و اهمیت و کاربرد رشته های مختلف در قلمرو وسیع، نحوه سازماندهی و شیوه عرضه ی مواد و محتوای درسی از موقعیت و جایگاه علمی مناسبی برخوردار نیست. این مساله به طور مستقیم به سازمان برنامه درسی و شیوه سازماندهی مواد درسی و روش عرضه ی مطالب درسی مربوط است. در نظام آموزشی ایران، مواد و محتوای برنامه درسی در دوره های مختلف تحصیلی معمولا به شیوه سنتی و رایج مانند شیوه ی موضوعات مجزا یا رشته های علمی در چارچوب کتاب های درسی مختلف سازماندهی می شود و محتوای این رشته های علمی و کتاب درسی غالبا با یکدیگر ارتباط محتوایی و همپوشیلازم را ندارد. براین اساس در سال های اخیر گرایش برنامه ریزان درسی، کارشناسان و طراحان کتاب های درسی به استفاده از رویکردها یا الگوهای جامع، یکپارچه و در هم تنیده با عنوان کلی رویکردهای تلفیقی افزایش یافته است. مقاله حاضر بر آن است که محاسن و معایب سازماندهی محتوای برنامه درسی با تاکید بر رویکردهای تلفیقی را مورد بررسی قرار دهد

کلمات کلیدی:

سازماندهی محتوا، برنامه درسی، رویکردهای تلفیقی، برنامه ریزی درسی، محاسن و معایب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/498895>

